

Św. Zygmunt

»KTO CHCE IŚĆ ZA MNĄ, [...] NIECH MNIE NAŚLADUJE...«

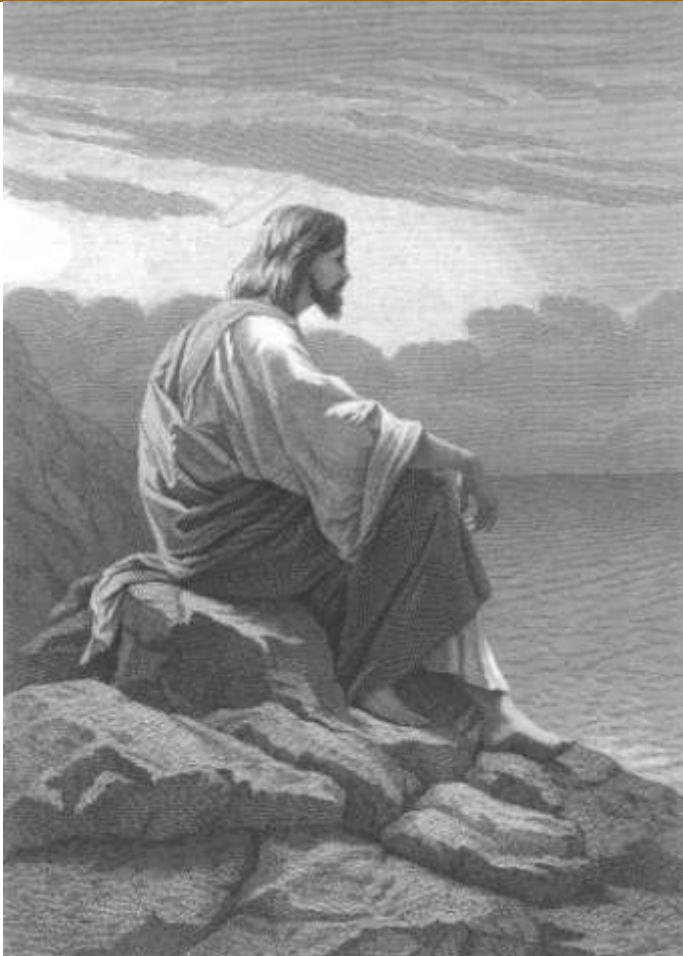
NR XXV/2010 (427)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

20 CZERWCA 2010

Jedność ciała nie eliminuje różnorodności członków. „W budowaniu ⁸¹⁴ Ciała Chrystusa bierze udział różnorodność członków i funkcji. Jeden jest ¹⁵³⁷ Duch, który na użytek Kościoła rozdziela różne swoje dary na miarę swych bogactw i potrzeb posługiwania”. Jedność Ciała Mistycznego rodzi i pobudza wśród wiernych miłość: „Stąd, jeśli jeden członek cierpi, wspólnie z nim cierpią wszystkie członki; a jeśli jeden członek czci doznaje, wszystkie członki wspólnie z nim się radują”^{Sobór Watykański II, konst. Lumen gentium, 7}. „Jedność Ciała Mistycznego przewyższa w końcu wszystkie podziały: „[...] Nie ma już Żyda ani poganina, nie ma już niewolnika ani człowieka wolnego, nie ma już mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie”^{Ga 3, 27-28}. [KKK, 791]

Dwunasta Niedziela zwykła

JEZUS NAD JEZIOREM, BIDA, Alexandre (1823, Toulouse – 1895, Buhl), z „Ewangelia Jezusa: z ilustracjami Bida”, Edward Eggleston, Nowy Jork, 1874; źródło: www.wga.hu

Z KSIĘGI PROROKA ZACHARJASZA ^{Za 12,10-11}

To mówi Pan:

»Na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalem wyleję Ducha pobożności. Będą patrzeć na tego, którego przebili, i boleć będą nad nim, jak się boje nad jedynakiem, i płakać będą nad nim, jak się płacze nad pierworodnym.

W owym dniu będzie wielki płacz w Jeruzalem, podobny do placzu w Hadad-Rimmon na równinie Megiddo».

PSALM RESPONSORYJNY ^{Ps 63}

REFREN: **Ciebie, mój Boże, pragnie moja dusza**

Boże, mój Boże, szukam Ciebie i pragnie Ciebie moja dusza.

Ciało moje tęskni za Tobą, jak ziemia zeschła i łaknąca wody.

Oto wpatruję się w Ciebie w świątyni, by ujrzeć Twą potęgę i chwałę. Twoja łaska cenniejsza od życia, więc sławić Cię będą moje wargi.

Będę Cię wielbił przez całe me życie i wzniosę ręce w imię Twoje. Moja dusza syca się obficie, a usta Cię wielbią radosnymi wargami. Bo stałeś się dla mnie pomocą

i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:
Do Ciebie Ignie moja dusza,
prawica Twoja mnie wspiera.

Z LISTU ŚWIĘTEGO PAWŁA APOSTOŁA DO GALATÓW ^{Ga 3,26-29}

Bracia:

Wszyscy dzięki wierze jesteście synami Bożymi w Chrystusie Jezusie. Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. Nie ma już żyda ani poganina, nie ma już niewolnika ani człowieka wolnego, nie ma już mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie.

Jeżeli zaś należycie do Chrystusa, to jesteście też potomstwem Abrahama i zgodnie z obietnicą dziedzicami.

AKLAMACJA ^{Lk 9,23}

Alleluja, Alleluja, Alleluja!

Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. ŁUKASZA ^{Lk 9,18-24}

Gdy Jezus modlił się na osobności, a byli z Nim uczniowie, zwrócił się do nich z zapytaniem: »Za kogo uważają Mnie tłumy?«.

Oni odpowiedzieli: „Za Jana Chrzciciela; inni za Eliasza; jeszcze inni mówią, że któryś z dawnych proroków zmartwychwstał”.

Zapytał ich: »A wy, za kogo Mnie uważacie?«. Piotr odpowiedział: „Za Mesjasza Bożego”. Wtedy surowo im przykazał i napomniął ich, żeby nikomu o tym nie mówili. I dodał: »Syn Człowieczy musi wiele wycierpieć: będzie odrzucony przez starszych, arcykapłanów i uczonych w Piśmie; będzie zabity, a trzeciego dnia zmartwychwstanie».

Potem mówił do wszystkich: »Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia weźmie swój krzyż i niech Mnie naśladuje. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa«.

PATRONKA TYGODNIA: **BL. BENIGNA**, DZIEWICA I MĘCZENNICZA

Znane fakty z życia Benigny da się streścić w zasadzie jednym zdaniem: tradycja podaje, iż ta cysterka zginęła śmiercią męczeńską podczas najazdu tatarskiego w 1241. Przekazy historyczne nie zachowały się.

Istnieją przesłanki, iż mogła pochodzić z rycerskiego rodu na Kujawach. Zapewne do zakonu cysterskiego wstąpiła pod wpływem działalności sobie współczesnej św. królowej Jadwigi Śląskiej, która założyła m.in. klasztor cysterski w Trzebnicy. Czy tam, wraz z wieloma innymi dziewczętami i kobietami, udała się i Benigna?

Żyła w czasach głębokiej wiary piastowskiego Śląska, w czasach świętych z rodu Odrowążów – Jacka, Czesława i Bronisława. Pewnie i oni mieli przemożny wpływ na jej życie...

W 1241 miał miejsce tragiczny najazd tatarski na Polskę. Jego szczytowym momentem była przegrana przez Polaków bitwa pod Legnicą, gdzie poległ książę Henryk II Pobożny, syn Jadwigi Śląskiej. I to w trakcie tej nawałnicy zginąć śmiercią

męczeńską miała Benigna. Teksty liturgiczne wspominają, że „*mężnie stawiała opór napastnikom i ochroniła dziewictwo za cenę życia*”.

A może stało się to w 1259, podczas drugiego najazdu tatarskiego (ograniczonego wszelako w zasadzie do Małopolski)?

Okoliczności śmierci czyniłyby ją jedyną polską męczennicą w obronie wiary: pewnie dlatego uznawana była kiedyś za patronkę Polski...

Najstarsze rękopiśmienne wzmianki o Benignie, nazywanej raz świętą, raz błogosławioną, pochodzą z brewiarzy wrocławskich. Wymienia ją Mszał gnieźnieński z 1555, Mszał rzymski z 1577, oraz dawna litania do Wszystkich Świętych.

Ponoć jej relikwie przechowywano w Archikatedrze św. Jana Chrzciciela we Wrocławiu (a dziś część z nich jest w siedzibie kapituły wrocławskiej).

Ślady kultu Benigny pozostały żywe gdzieś w Kujawach i Śląsku. W Świątyni na Śląsku znajduje się kaplica pod jej wezwaniem. (uroczystość 20 czerwca)

il.: **BL. BENIGNA**, XVIII w.(?), olejny na płótnie, kaplica św. Benigny, Świątyni; źródło swibie.com

INFORMACJE PARAFIALNE

- NABOŻEŃSTWA CZERWCOWE, z wystawieniem Najświętszego Sakramentu i śpiewaną litania do Serca Pana Jezusa... 20.vi (niedziela): Modlitwami obejmujemy wszystkich podróżujących... 25.vi (piątek): Zakończenie roku szkolnego 2009/10... Chrzty w czerwcu w 4ta niedzielę miesiąca, 27.vi, na sumie.

INTENCJE MSZALNE I MODLITEWNE

Table with columns for date, time, and prayer intentions for various days from 21.vi to 27.vi.

TAJEMNICE EUCHARYSTII (54): WIZJA W LES ULMES

Dwa tysiące lat od czasów Chrystusa to nie czas „pusty”, pozbawiony obecności Boga: to nieustająca historia naszego zbawienia. To czas pełnej obecności Naszego Pana, który wszelako w pewnych momentach objawia się nam w sposób szczególny.

Sakramentu. Gdy rozpoczął okadzanie monstrancji z Przejnajszytszym Ciałem zgrupadzeni śpiewali hymn „Pange Lingua gloriosi” („Sław języku tajemnicę” – jego fragmentem jest śpiewane do dzisiaj w polskich świątyniach „Przed tak wielkim Sakramentem”), autorstwa św. Tomasza z Akwinu.

W chwili, gdy śpiewano słowa „Verbum caro panem verum” („Słowem chleb zamienia w Ciało...”), nagle w Hostii oczom zdumionych wiernych pojawiła się sylwetka Mężczyzny!

Jego twarz jaśniała, jasno-brązowe długie włosy opadały Mu na plecy, a opuszczone ręce miał skrzyżowane na dłoniach. Ubrany był w białą tunikę...

Wizja trwała około piętnastu minut. W międzyczasie proboszcz przeniósł monstrancję z tabernakulum, gdzie była wystawiona, na ołtarz. Tam zgrupadzeni (było ich około dwustu), zaproszeni przez

kapłana, mogli oglądać Cudowne Zjawisko z bliska... Powiadomiony lokalny biskup, Henryk Arnauld, nakazał formalne zbadanie zdarzeń. Przeprowadzono rozmowy ze świadkami i w rezultacie już 25 czerwca 1668 bp Arnauld ogłosił list pasterski, w którym „wiernie opisywał” okoliczności wydarzeń z Les Ulmes i dozwolił na publiczne oddawanie kultu wydarzeniom z początku czerwca...

Wizji z Les Ulmes jeszcze w XVII w. poświęcono kilka, zachowanych do dnia dzisiejszego, opracowań. Przyczyniło się do tego szerokie rozpropagowanie zdarzenia przez bp Arnauld. Pierwszym chronologicznie (oprócz wspomnianego listu pasterskiego) był opis zamieszczony w Clypeus Theologiae VIII dominikanina Goneta, opublikowany w 1669. Później powstały następne...

Prawie do końca XVIII w., w rocznicę wizji, w Les Ulmes miały miejsce specjalne uroczystości. Wystawiano wtedy, pieczołowicie przechowywaną w kościele św. Wincentego, Świętą Hostię cudu. Do rewolucji, gdy wikary Puy-Notre-Dame, obawiając się profanacji – ileż takich wydarzeń, w imię oświecenia i rozumu, miało wówczas miejsce! – z czcią spożył Przenajświetszy Sakrament z 1668...

W 1901 w parafii Les Ulmes miał miejsce Kongres Eucharystyczny diecezji Angers, a w 1933 cudownej wizji poświęcono specjalną sesję podczas Narodowego Kongresu Eucharystycznego Francji.

A w kościółku św. Wincentego do dziś widoczna jest wnęka, w której przez 130 lat przechowywano Cudowną Hostię...

il. WIZJA Z LES ULMES, stara rycina, Paryż; źródło: www.therealpresence.org

POCZET PAPIEZY (147): GRZEGORZ VI

Nie znamy daty urodzin Johanneses Gratianusa. Wiadomo, że w 1045 był archiprezbiterem kościoła S. Giovanni „ad portam Latinam”. Na tron Piotrowy powrócił właśnie Benedykt IX, rok wcześniej wygnany z Rzymu, ale poszukiwał drogi rezygnacji z posługi papieskiej. Udał się więc do Jana, swego chrzestnego, człowieka o nieposzlakowanej reputacji, dobrego kapłana, po radę. I zaferował mu papieski tron: za dużą sumę pieniędzy...

Jan, w swojej prostocie i dobrej woli, pragnąc jak najszybciej oczyścić papieski tron z niegodnego następcy św. Piotra, zapłacił żądaną sumę. Natychmiast też, przez aklamację, wybrano go na wakujące stanowisko. Zgodził się – ponoć niechętnie – i przyjął imię Grzegorza VI.

Elekcja ta nie przywróciła jednakże pokoju. Na scenie dziejowej był jeszcze Sylwester III, wybrany papieżem w 1044, po czasowym wygnaniu Benedykta. Wkrótce także sam Benedykt powrócił do Rzymu z zamiarem odzyskania tronu św. Piotra...

Grzegorz z wielką aktywnością rozpoczął przywracanie zarówno cywilnego jak i religijnego porządku w mieście. Ale podziały były zbyt głębokie i interweniował nowy król niemiecki, Henryk III. W 1046 przekroczył Alpy. Grzegorz wyjechał królowi na spotkanie. Przyjęty został, z wszystkimi honorami, w Piacenza. Zwołano synod w Sutri.

Synod odrzucił roszczenia Sylwestra III. Równie szybko odrzucono roszczenia Benedykta. Wreszcie przekonano i Grzegorza: uznając z pokorą ocenę wydarzeń przez synod, poprosił on o przebaczenie i z własnej woli złożył rezygnację z urzędu...

Papieżem został Klemens II. Grzegorz wyjechał, jako królewski więzień stanu, do Niemiec, gdzie, prawdopodobnie w 1048 w Kolonii, zmarł.

il. GRZEGORZ VI, boczna nawa Bazyliki św. Pawła za Murami, Rzym; źródło: www.niedziela.pl

Table with columns for dates and times for Masses, including details for Holy Masses and administrative information.